

betænkeligt Princip, som jeg ikke ønsker indført i Lovgivningen, og som jeg helst ser forkastet. Det andet Punkt er altsaa det, at Motivet til at vedtage denne Lov er faldet bort, naar Halvprocentafgiften og Stempelafgiften for Udlægsfløder ikke falder bort gennem Tvangsauktionsloven. I saa Fald ser jeg ikke, at der er tilstrækkelig Grund til at vedtage dette Lovforslag, fordi det i Virkeligheden er en Byrde og ikke for nogen er til nogen Vættelse eller Nytte af nævneværdig Art.

Justitsministeren (M. L. M. M.): Jeg maa anbefale at følge Udvalgets Indstillinger og som Følge deraf, at forcaste de Ændringsforslag, som ere stillede. Hvad det første af disse Ændringsforslag angaar, skal jeg i Anledning af den sidste ærede Taler's Øtringer bemærke, at det er netop noget ganske nyt. Lovforslaget indfører, at man ved at erklære Appæl af en Rendelse af Auktionsforvalteren kan standse eller hindre Auktionen. Det er noget ganske nyt, og altsaa er det, at man ikke kan det, den gamle Regel, den Regel, der gælder nu. Efter den kan man ikke ved blot at erklære, at man vil appellere en Rendelse af Auktionsforvalteren, der er gaaet en imod, bevirke, at Auktionen stilles i Bero. Nu er det altsaa noget nyt, der er blevet indsat i Lovforslaget, at man i enkelte Tilfælde skulde kunne det, nemlig i det Tilfælde, at Auktionsforvalteren har udblødt at paase, hvad han ex officio skal paase med Hensyn til Auktionskonditionernes Indhold. I dette Tilfælde skulde der være Udgang til at kunne standse Auktionen, medens der for Resten heller ikke efter Lovforslaget bliver Udgang til at standse Auktionen i andre Tilfælde, hvor Rendselsen er foranlediget ved en mellem Parterne opstaaet Tvist. Som det forekommer mig med Rette, har da Sagførersforeningen ment, at naar man vil skrive til Innovationer og ikke vil blive staaende ved det gamle, nemlig at en Auktion ikke kan forhindres ved, at man appellerer en Rendelse, der er gaaet en imod, men at den bagefter kan faas annulleret, hvis der er begaaet en Fejl — naar man altsaa her vil gaa over til nye Bestemmelser med den Virkning overfor Tvangsauktioner, at man skal kunne standse Auktionen for længere Tid — thi det maa jo erindres, at det bliver en Standsning, som skal være, indtil der er faldet Dom over Appellen, og det kan muligvis gaa til Højesteret i Anledning af de opstillede Spørgsmaal, altsaa en Standsning, der kan være i Var — naar man vil gaa ind paa noget saadant, forekommer det mig en billig og naturlig

Jordring, at den, der vil have en saadant ekstraordinær Udgang, som ikke kendes i den nu gældende Ret, til at hindre Tvangsauktionens Fremme, maa stille Sikkerhed for de fordærlige Følger, der underliden deraf kunne flyde for andre i Sagen interesserede. Det forekommer mig derfor, at det, der er blevet sat ind i Landstinget, er det mindste, man kan forlange, naar man overhovedet vil gaa ind paa at give en saadan hidtil aldeles ukendt Ret til at forhindre Auktionens Fremme. Hvad Ændringsforslag under Nr. 2 angaar, som for øvrigt ikke angaar Auktionsgebyrerne, men et Par ganske andre Afgiftsspørgsmaal, nemlig Stempelafgiften og Halvprocentafgiften, har jeg tilladt mig oftere at udtale, at paa Grund af de finansielle Følger, som denne Sag kan have, og som ikke kunne overses, har Finansministeren paa det bestemteste modsat sig, at en saadan Bestemmelse optages i Loven. Sagen staar derfor saaledes, at hvis den ikke desto mindre indsættes, bevirker man, at Lovforslaget ikke kommer ud. Nu kan jeg meget godt forstaa, at man, naar man som den sidste ærede Taler mener, at Lovforslaget ikke i og for sig er et Fremskridt, ogsaa ræsonnerer saaledes: Lad os saa lade det være! Men det er om dette sidste Punkt, jeg tillader mig at tro, at der er en Meningsforkel i Udvalget saa vel som ogsaa i Salen, idet nemlig Udvalgets Flertal, tror jeg, med mig er enigt i, at Lovforslaget ogsaa uden denne Bestemmelse er en betydelig Forbedring i den bestaaende Ret baade i formel og i reel Henseende, og naar man mener det, forekommer det mig ikke, at der er tilstrækkelig Grund til at slyde denne Forbedring fra sig, fordi man ikke ogsaa kan saa det andet med. Jeg maa derfor tillade mig at anbefale det ærede Ting at følge Udvalgets Flertal.

Bust: Det er navnlig Ændringsforslaget Nr. 2, som jeg vil tillade mig at gøre et Par Bemærkninger til. Vi høre nu, at de saglyndige Medlemmer i Udvalget ere uenige om, hvorvidt det er et Fremskridt at faa denne Lov eller ikke. Jeg er paa ingen Maade saglyndig i dette Spørgsmaal og har ikke været Medlem af Udvalget og skal derfor ikke blande mig ind i den Diskussion, der muligvis vil opstaa mellem det ærede Medlem fra Stubbeboing (M. S. Larsen) og det ærede Medlem fra Ringsted (Lauridsen) om, hvorvidt Bedtægelsen af dette Lovforslag, som her foreligger, er et væsentligt Fremskridt eller ikke, men hvad jeg nærmest vil gøre nogle Bemærkninger om, er Ændringsforslaget Nr. 2, og jeg vil nærmest adressere dem til den ærede Ord-